

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 25C/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118208890
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Melicherčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7118208890.2

Uznesenie

Okresný súd Košice I v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1. Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/X, XXX XX I., zast. JUDr. Evou Gelenky Hencovskou, advokátkou, so sídlom Bajzova 2, 040 01 Košice, 2. Y. A., nar. XX.XX.XXXX, S. M. XXXX/X, XXX XX I., o zaplatenie 14.505,49 EUR, takto

rozhodol:

Konanie voči žalovanému v 1.rade **z a s t a v u j e .**

V právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1.rade stranám sporu nárok na náhradu trov konanie **n e p r i z n á v a .**

Konanie voči žalovanej v 2.rade **z a s t a v u j e .**

Žalovanej v 2.rade nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 03.01.2012 sa voči pôvodným trom žalovaným domáhal zaplatenia sumy vo výške 14.505,49 EUR s príslušenstvom titulom dlžných splátok úveru. Súčasne požadoval náhradu trov konania.

2. Súd v pôvodnom konaní sp. zn. 25C/168/2012 (36Ro/20/2012) vydal dňa 23.4.2012 Platobný rozkaz. Pôvodná žalovaná v 1. rade V. Q. prevzala platobný rozkaz do vlastných rúk dňa 21.5.2012 a žalovaný v 2. rade Q. Q. prevzal platobný rozkaz do vlastných rúk dňa 23.5.2012. Žalovaná v 3. rade Y. A. PR neprevzala.

3. Uznesením zo dňa 13.08.2012, č.k. 36Ro/20/2012-25 v zmysle § 173 ods. 2 O.s.p súd zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu.

4. Uznesením zo dňa sp. zn. 25C/168/2012 zo dňa 24.5.2018 schválil zmier medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade.

5. Platobný rozkaz tunajšieho súdu v pôvodnom konaní sp. zn. 25C/168/2012 zo dňa 23.4.2012 žalovaný v 1.rade Q. Q. prevzal do vlastných rúk dňa 25.5.2012, voči ktorému v zákonnej lehote nepodal odpor, z ktorého dôvodu platobný rozkaz voči tejto strane sporu nadobudol právoplatnosť. Na veci nič nemení ani vydané uznesenie o zrušení platobného rozkazu, ktoré je voči žalovanému v 1.rade nulitným aktom (KS Prešov 17Co/193/2014). Za situácie, ak sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť niektorému zo samostatných spoločníkov, zruší súd platobný rozkaz iba voči nemu. Vo vzťahu k ostatným žalovaným, ktorým bol platobný rozkaz úspešne doručený, zostáva platobný rozkaz zachovaný.

6. Podľa ust. § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

7. Podľa ust. § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

8. Procesné podmienky nie sú výslovne zákonom definované, dajú sa však vyvodiť z ustanovení Civilného sporového poriadku - právomoc súdu (ust. § 3 a nasledujúce Civilného sporového poriadku), príslušnosť súdu (ust. § 12 a nasledujúce Civilného sporového poriadku), neexistencia prekážky začatého konania - litispendencie (ust. § 159 Civilného sporového poriadku), neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci - rei iudicatae (ust. § 230 Civilného sporového poriadku), procesná subjektivita (ust. § 61 a nasledujúce Civilného sporového poriadku) a iné.

9. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak. (uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 13. 10. 2009, sp. zn. 5 Cdo 120/2009)

10. Podľa ust. § 230 Civilného sporového poriadku, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

11. V zmysle uvedeného, len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Zakladá to teda prekážku právoplatne rozhodnutej veci, t. j. rei iudicatae alebo res iudicata a ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania.

12. Na základe takto zisteného skutkového stavu (procesnej podmienky konania) a vyššie citovaných ustanovení zákona, súd konanie v zmysle ust. § 161 ods. 2 CSP s poukazom na ust. § 230 CSP voči žalovanému v 1. rade zastavil, keďže voči tejto strane sporu platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť.

13. Podľa ust. § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

14. Podľa ust. § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitimným rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

15. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd náhradu trov konania neprizná, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých súd rozhodne o nepriznaní trov konania môžu byť dané jednak pomermi strán sporu ako aj okolnosťami prípadu. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať nielen na osobné, majetkové, sociálne, zárobkové a iné pomery strán, ale tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu

práva na súde (podiel strán na vzniku a priebehu sporu) a ich postoj v konaní (či strana uviedla skutočnosti a dôkazy už pri prvom úkone), na povahu sporu (charakter konania, zložitost' právnej problematiky, zmena právnej úpravy a pod.). Aplikácia ust. § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť však o prípad hodný osobitného zreteľa, pričom výnimočnosť tohto prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania, pričom je potrebné zvážiť okolnosti konkrétneho prípadu aj na strane toho, komu inak prislúchajúci nárok nie je priznaný. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprímernej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami a jeho použitie neodôvodňuje ani fakt, že zároková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u protistrany.

17. Súd dospel k záveru, že v konaní existujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ust. § 257 CSP, na základe ktorých rozhodol, že stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. V konaní bolo proti žalovanému v 1. rade právoplatne rozhodnuté už v platobnom rozkaze sp. zn. 25C/168/2012 (36Ro/20/2012) zo dňa 23.4.2012, pričom uznesenie o zrušení platobného rozkazu, ktoré bolo voči žalovanému v 1.rade nulitným aktom, možno považovať za pochybenie súdu. Skutočnosť, že v konaní došlo k chybe nezavinenej stranami sporu, možno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo strán podľa § 257 CSP. Tento záver má aj podľa ústavného súdu racionálny základ a je preto legitímny a z ústavného hľadiska akceptovateľný. (Unesenie Ústavného súdu SR z 24. 10. 2019, sp. zn. IV. ÚS 83/2019)

18. Elektronickým podaním zo dňa 24.6.2020 žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť voči žalovanej v 2.rade Ivane Vasilkovej, konanie voči nej žiadal zastaviť. Dôvod späťvzatia neuviedol.

19. Podľa ust. § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

20. Podľa ust. § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

21. Podľa ust. § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

22. Žalobca, ktorý podal žalobu, má právo s ňou disponovať, t.j. môže ju za konania vziať aj späť, či už celkom, alebo len sčasti. Späťvzatím žaloby žalobca prejavuje vôľu, aby súd vo veci nekonal a o veci meritórne nerozhodol. Nárok, ktorý žalobca v žalobe uplatnil, však späťvzatím žaloby nezaniká a možno ho uplatniť znovu. Konanie, ktoré bolo zastavené pre späťvzatie žaloby, nezakladá prekážku veci rozhodnutej. Ak už žalobca žalobu zobral späť, toto späťvzatie nemožno odvolať. Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd uznesením konanie zastaví. Pri čiastočnom späťvzatí súd zastaví konanie len v tejto časti, napríklad v časti o zaplatenie časti žalovanej sumy alebo v časti proti jednému z viacerých subjektov na strane žalovaného.

23. Späťvzatie návrhu na začatie konania je procesný úkon navrhovateľa, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho návrhu celkom alebo v určenej časti nemá záujem a je uzrozumený s tým, že o jeho návrhu (časti jeho návrhu) nebude súdom meritórne rozhodnuté (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. júla 2012, sp. zn. 3 Cdo 123/2012).

24. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu a citované ustanovenia zákona, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a konanie voči žalovanej v 2.rade Y. A. zastavil.

25. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

27. Ak v sporovom konaní dôjde k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je súd povinný skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Ak žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného, pretože po začatí konania žalovaný zaplatil to, čoho sa žalobca žalobou domáhal, tak zastavenie konania procesne zavinil žalovaný. Ak žalobca zobral žalobu späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda procesné zavinenie nie je možné pričítať žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

28. Súd tak právne uzatvára, že zastavenie konania proti žalovanej v 2. rade procesne zavinil žalobca, z dôvodu, že po začatí konania zobral žalobu späť bez odôvodnenia tohto úkonu. Procesne tak zavinil zastavenie konania a žalovaná by mala nárok na náhradu trov konania. Tejto v konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).